

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 313 af 20. December 1915 om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer.

Valgt blev: *Himmelstrup, Jørgen Gram, Hauch, Heilesen, Rasmussen (Gylding), Gustav Pedersen, V. Buhl, Fr. Dalgaard, H. C. Hansen, M. K. Sørensen, Gyldenslette, Rytter, Halfdan Henriksen, Aksel Larsen og Robert Mikkelsen.*

Man gik derefter til:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel til Finansministeren af Norlev m. fl. angaaende Fortoldningen af Træhuse og Barakker.

Formanden: Hvis ingen gør Indsigelse mod Fremme af denne Forespørgsel, vil jeg betragte Tingets Samtykke til Fremme af Forespørgselen som givet. (Ophold). Det er givet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Sikring af Limfjordstangerne, Thyborøn Havn og Thyborøn Kanal.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3413; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3080).

Sagen sattes til Forhandling.

Marinus Sørensen: Det af den højtærede Minister for offentlige Arbejder fremsatte Lovforslag om Foranstaltninger til Sikring af Limfjordstangerne, Thyborøn Havn og Thyborøn Kanal, som her er sat til Behandling, omhandler et Spørgsmaal, der har vakt Røre i store Kredse af Befolkningen. Naar Spørgsmaalet om Thyborøn Havn og Thyborøn Kanal har vakt denne store Interesse, er det ikke alene, fordi der er Tale om at lade et af de største offentlige Arbejder i vor Tid komme til Udførelse — et Arbejde, der vil koste smaa hundrede Millioner Kroner — men, og i højere Grad, fordi der her røres ved store økonomiske og erhvervsmæssige Interesser. Dette gælder for saavel Landbrug og Fiskeri som for Limfjordsbyerne og deres Opland.

Selv om man kan have store Betænk- ligheder over for det af Ministeren fremsatte

Lovforslag, skal det indrømmes, at Nødven- digheden kræver en Løsning af Spørgsmaalet. Thyborøn, som nu gennem en Aarrække har været truet af Usikkerheden over for Fremtiden, maa have sine Forhold klaret. Det gælder jo for Thyborøn Havn, om den fortsat skal være den store Udfaldsport for søgaaende Fiskeri, eller den skal lægges øde. De usikre Forhold har lagt sin klamme Haand over Byens Udvikling og har bevirket, at nødvendigt Skolebyggeri Gang paa Gang er blevet udsat, Børnene maa undervises mange forskellige Steder under primitive Forhold, Byggeriet og Anlæg af Erhvervsvirksomheder har man ikke kunnet tage Ansvar for at gaa i Gang med, saa længe Forholdene laa saa usikre for Byens Fremtid. Det er nødvendigt, at der skabes Klarhed over Thyborøns Fremtid. Rigsdagen maa her tage Stilling og tage sit Ansvar.

Det er ikke ved de mange Paragraffer, at dette Lovforslag gør sig bemærket; det omfatter kun 4 Paragraffer, hvoraf § 1 er den vigtigste. Efter denne Paragraf bemyndiges Ministeren for offentlige Arbejder til for Statskassens Regning af Hensyn til den nødvendige Sikring af Limfjordstangerne at lade foretage Anlæg af en ca. 20 km lang Dæmning med indbygget Skibsfartssluse og Gennemstrømningssluse 1 500—2 500 m bag de nuværende Diger og Bygning af 2 Dæk- moler til Beskyttelse af Indsejlingen til Kanalen fra Havet samt i Forbindelse her- med at lade foretage Inddigning af Agger og Thyborøn Byer, Forstærkning af Har- boerediget samt Anlæg af en ny Vej- og Jernbaneforbindelse fra Harboøre til Thy- borøn. Udgifterne til Vedligeholdelse af Dæmningen, af Indsejlingen med tilhørende Moler og af Inddigningerne af Agger og Thyborøn Byer samt til Vedligeholdelse og Drift af nævnte to Sluser afholdes af Stats- kassen. De i § 1 omhandlede Foranstalt- ninger er udarbejdet paa Grundlag af den Betænkning, som den 3. Juni 1943 blev afgivet af den i 1937 nedsatte Kommission.

Lovforslaget er i alt væsentligt det samme som det i Kommissionsbetænkning- gen nævnte Forslag II. Skibsfartsslusen og Gennemstrømningsslusen præsenteres nu lidt bredere, hvilket maa betragtes som en Fordel saavel for Skibsfarten som Fiskeriet, idet der derved gives større Mulighed for, at Saltvandsprocenten i Limfjorden kan blive noget større.

I den Kommission, som afgav Betæn- kningen af 1943, var Meningerne stærkt delte, og Resultatet blev en Række Mindretals- indstillinger. Naar det ikke lykkedes i Kommissionen at skabe et Flertal, var en